

ИЗВЕШТАЈ ЗА ПРОЦЕНКА НА ВЛИЈАНИЕТО НА РЕГУЛАТИВАТА

Назив на министерство:	МИНИСТЕРСТВО ЗА ПРАВДА
Назив на предлогот на закон:	Предлог-закон за изменување и дополнување на Законот за заштита на укажувачи
Одговорно лице и контакт информации:	Маја Малјановска, раководител на сектор е-пошта: mmaljanovska@mjustice.gov.mk
Вид на Извештај	☒ Нацрт ☐ Предлог
Обврската за подготовка на предлогот на закон произлегува од:	☒ Годишната програма за работа на Владата на Република Македонија ☒ НПАА ☐ Заклучок на Владата на Република Македонија ☒ Друго: План 3-6-9
Поврзаност со Директивите на ЕУ	/
Дали нацрт извештајот содржи информации согласно прописите кои се однесуваат на класифицираните информации	☐ Да ☒ Не
Датум на објавување на нацрт Извештајот на ЕНЕР:	
Датум на доставување на нацрт Извештајот до Министерството за информатичко општество и администрација:	
Датум на добивање на мислењето од Министерството за информатичко општество и администрација:	
Рок за доставување на предлогот на закон до Генералниот секретаријат на Владата	Декември 2017 година

1. Опис на состојбите во областа и дефинирање на проблемот

1.1 Опис на состојбите

Во Република Македонија регистриран е мал број на пријавувања на случаи на корупција и друго незаконито и недозволиво однесување од страна на вработени во државни и јавни институции.

Соработниците на правдата, согласно Законот за спречување на корупцијата, можат да побараат да добијат заштита од Државната комисија за спречување на корупцијата. Ваква заштита побарало едно лице, државен службеник. Во приватниот сектор бројот на пријави е значително поголем и тие најчесто се анонимни.

Граѓаните за пријавување најчесто ги користат телефонските линии за пријавување во институциите и невладините организации.

Генерално бројот на пријавувањата на случаи на корупција се намалува.

Според резултатите од истражувањето за Глобалниот корупциски барометар 2013, објавен на 09.07.2013 година, 82% од анкетираниите македонски граѓани изјавиле дека би пријавиле случај на корупција, и тоа од нив 54 % би пријавиле до државни тела за борба против корупција или на телефонска линија за пријавување. Од оние анкетирани граѓани кои изјавиле дека не би пријавиле случај на корупција, 44 % одговориле дека се обесхрабени и сметаат дека нема ништо да променат со пријавувањето, 32% се плашат од последици, 9 % не знаат каде да пријават, а останатите 15% имаат други причини.

Во анкета спроведена во јануари 2015 година за истражување на Транспаренси Интернешнл – Македонија, 57,7% од испитаниците изјавиле дека лицата кои пријавуваат случаи со сомнежи за недозволено и незаконито однесување не се доволно заштитени. Нешто помал е процентот на испитаници кои изјавиле дека се чувствуваат главно или целосно информирани во однос на нивните права (43,6%), доколку се осмелат да пријават неетичко или незаконито однесување во нивните работни организации.¹

Најефективниот начин да се охрабрат вработените лица да пријават сомнение или сознание дека е извршено, се извршува или е веројатно дека ќе се изврши кривично дело против службената должност или друго незаконито и недозволиво постапување, е да се обезбеди уверлива заштита на нивните права.²

Заради изготвување нов предлог на закон во насока на воведување заштитата на лицата кои пријавуваат кривично дело против службената должност или друго незаконито и недозволиво постапување во јавниот и приватниот сектор, на 03.09.2015 година, во рамки на Работната група за анализа и изготвување измени и дополнувања на Законот за спречување на корупцијата и на Законот за спречување судир на интереси, формирана е работна група со претседател – претседателот на Државната комисија за спречување на корупцијата, и со членови во состав – претставници - членови на Државната комисија за спречување на

¹ Заштита на укажувачите: можности и практика, Транспаренси Интернешнл – Македонија, ноември 2016 година

² Водич за заштита на укажувачите (EU Guidelines on Whistleblowing), усвоен од страна на Европската комисија на 6ти декември 2012 година.

корупцијата, шефот на Делегацијата на Република Македонија во ГРЕКО и претставници на Јавното обвинителство, Министерството за правда, Министерството за внатрешни работи, Министерството за информатичко општество и администрација, Дирекцијата за заштита на личните податоци и Дирекцијата за безбедност на класифицирани информации.

Во изготвувањето на текстот на новиот предлог на закон, предвид се земени сите меѓународни стандарди, особено препораката на Совет на Европа за заштита на укажувачи од 30-ти април 2014 година, како и достапни компаративни извештаи за искуства на земји-членки на ЕУ во оваа област. Работна верзија на новиот предлог на закон изготвен од страна на работната група е доставена до министерот за правда на 07.10.2015 година. Изготвениот работен текст послужил како основа за изготвување текст на предлог – закон во рамки на дијалогот меѓу четирите политички партии претставени во Собранието на Република Македонија.

По усогласување на ставовите во рамки на политичкиот дијалог, на 09.11.2015 година група пратеници до Собранието на Република Македонија поднесе Предлог - закон за заштита на укажувачи. Законот за заштита на укажувачи е истиот ден и донесен. Во текстот на Законот за заштита на укажувачи, во најголем дел е рефлектиран текстот на предлогот изготвен од страна на работната група кој е доставен до министерот за правда.

Законот за заштита на укажувачи е објавен во Службен весник на Република Македонија, број 196 од 10.11.2015 година.

Министерот за правда ги донесе подзаконските акти кои произлегуваат од Законот за заштита на укажувачи: Правилник за заштитено внатрешно пријавување во институциите во јавниот сектор, Правилник за заштитено надворешно пријавување, Правилник за насоки за донесување внатрешни акти за заштитено внатрешно пријавување во правното лице во приватниот сектор, сите објавени во Службен весник на Република Македонија број 46 на 08.03.2016 година.

Примената на Законот започна на 18.03.2016 година.

Текстот на Законот за заштита на укажувачи и изготвените (тогаш) предлог подзаконски акти беа предмет на разгледување во рамки на **активностите на ИПА 2010 Твининг проектот „Поддршка за ефикасна превенција и борба против корупцијата“** чиј главен корисник е Државната комисија за спречување на корупцијата, а кој се спроведе во партнерство со администрацијата на Сојузна Република Германија. Позитивна оценка за Законот и за изготвените подзаконски акти е дадена во извештаите на германскиот експерт кој спроведе активности на тема „Заштитата на укажувачите“ во рамки на Твининг проектот. Единствената забелешка е дадена во врска заштитата на идентитетот на укажувачот при пријавувањето и откривањето на идентитетот на укажувачот со судска одлука.

На 05.03.2016 година, во рамки на Твининг проектот, со поддршка од Министерството за правда, се одржа настан на кој во рамки на дискусија со засегнати страни на тема „Усогласено управување и превенција на корупцијата во приватниот сектор“, се промовираа Законот за заштита на укажувачи и подзаконските акти кои произлегуваат од истиот. Како резултат на активности во рамки на овој Проект, изготвен е Прирачник за заштита на укажувачи и обезбеден

е софтвер за енкрипција на податоци на компјутер за прием на пријави од укажувачи во Државната комисија за спречување на корупцијата.

Повеќе активности за запознавање со одредбите од Законот за заштита на укажувачи се спроведени самостојно од страна на невладини организации и бизнис асоцијации.

На 01.12.2015 година, за Законот за заштита на укажувачи побарано е мислење од Совет на Европа - Венецијанска комисија.

Во извештајот од анализата на податоците од анкетата за мислење по однос на пријавувањето од укажувачите и нивната заштита, објавена од **Регионалниот совет за соработка** во април 2017 година³, забележано е дека во Република Македонија донесен е еден од најсилните закони за заштита на укажувачи во Југо-источна Европа, сепак, во извештајот е наведено дека е потребно да се определи (едно) посебно тело кое ќе се занимава со **прашањата на повредата на правата на укажувачите**. Од друга страна, според резултатите на **анкетата** на јавното мислење, спроведена во 2015 година за извештајот од анализата, постои **незадоволителна поддршка за укажувачите помеѓу граѓаните во Македонија, споредено со другите земји во регионот.**

36% од испитаниците изјавиле уверување дека имаат лична должност да пријават дело на корупција сторено во нивната организација.

41% од испитаниците изјавиле дека лицата кои обелоденуваат сериозни неправилности сторени во нивната организација треба да бидат поддржани, додека 30% **изјавиле дека истите треба да бидат казнети**. Од испитаниците 37,64% се уверени дека ќе се преземе нешто доколку пријават неправилност на лице во организацијата (17,27% не се уверени во тоа, а 45,09 % се неопределени по однос на тоа прашање), а 35,40% **% од испитаниците се уверени дека раководството во организациите кои работат сериозно ја сфаќаат заштитата на лицата кои пријавуваат неправилност (18,57% не се уверени во тоа, а 46,03% се неопределени по однос на тоа прашање).**⁴

Во анкетата спроведена во периодот **декември 2015 - март 2016 година** за Извештајот Глобален барометар за корупција на Транспаренси Интернешнл, 37% од анкетираниите македонски граѓани изјавиле дека чувствуваат лична обврска да пријават случај на корупција. Анкетираниите сметаат дека **главна причина за непријавување корупција е стравот од последици (29%), нешто помал процент сметаат дека главна причина е тоа што корупцијата тешко се докажува, 8% сметаат дека нема ништо да променат со пријавувањето, 14 % одговориле дека не знаат која е главната причина.**

Венецијанската комисија, во март 2016 година, усвои мислење⁵ со кое упати забелешки и препораки по однос на Законот за заштита на укажувачи.

Во анкета за истражување⁶ спроведено од Транспаренси Интернешнл – Македонија во **октомври 2016 година, 60,6% од испитаниците изјавиле дека**

³ [Public Attitudes to Whistleblowing in South East Europe - Data Analysis of Opinion Survey about Whistleblowing and the Protection of Whistleblowers, 2017](#)

⁴ Речиси двојно повеќе од регионалниот просек.

⁵ Анкес 1

⁶ [Заштита на укажувачите: можности и практика, Транспаренси Интернешнл – Македонија, ноември 2016 година](#)

лицата кои пријавуваат случаи со сомнежи на недозволено и незаконито однесување не се доволно заштитени. 46,6% од испитаниците изјавиле дека се чувствуваат главно или целосно информирани во однос на нивните права, доколку се осмелат да пријават.

31,7% од испитаниците одговориле дека се запознаени со Законот за заштита на укажувачи, додека пак 66,6% од испитаниците се изјасниле дека не се запознаени со Законот. Дека се информирани за правата согласно Законот одговориле 33,4%, додека пак 66,3% се изјасниле дека воопшто односно главно не се информирани за правата кои ги имаат согласно Законот за заштита на укажувачи. Во рамки на истата анкета, 20,4% од испитаниците се изјасниле дека во нивните фирми има лица за прием на пријави од укажувачи. 16,9% од испитаниците се изјасниле дека не знаат, односно дека не се информирани, додека 62,7% одговориле дека нема овластено лице за прием на пријави од укажувачи. Во резултатите од анкетата речиси нема разлики според тоа во кои сектори работат испитаниците.

Заради развивање на свеста за улогата на укажувачите, Регионалната антикорупциска иницијатива, во која Република Македонија е членка, учесник и поддржувач на нејзините програми, изработи краток документарен филм со наслов „Медал на гласните“, промовиран на 06.12.2016 година во Белград. Документарниот филм е објавен на социјалните мрежи со македонски превод.

Првата официјална информација по однос на примената на Законот за заштита на укажувачи е објавена од Државната комисија за спречување на корупцијата, и тоа во рамки на Извештајот за работата на Државната комисија за спречување на корупцијата во 2016 година. Така, во делот „Имплементација на Законот за заштита на укажувачи“ од Извештајот, наведено е следното:

- вкупно 29 институции од јавниот сектор доставиле известување за овластено лице за прием на пријави од укажувачи во јавниот сектор, додека вакво известување за овластено лице доставиле 20 правни лица од приватниот сектор, иако според Законот не се обврзани да достават такво известување до Државната комисија.
- 42 институции од јавниот сектор доставиле полугодишен извештај за периодот март-јуни 2016 година, додека за периодот јули-декември 2016 година, полугодишни извештаи за примени пријави од укажувачи доставиле вкупно 18 институции од јавниот сектор.

Во насока на заклучокот за постојната состојба со примената на Законот за заштита на укажувачи е и укажувањето на Европската комисија дека се потребни значителни правни, институционални и практични подготовки за ефективна примена на Законот.⁷

1.2 Причини за проблемите кои се предмет на разгледување

(1) Потреба за доуредување на одредбите од Законот за заштита на укажувачи што се однесуваат на заштитеното јавно пријавување (предвид член 10 од Европската

⁷ Извештајот за Република Македонија за 2016 година, страница 17, параграф 1

конвенција за човекови права и препораките на Венецијанската комисија, дадени со мислењето број 829/2015 од 15.03.2016 година);

(2) Непрецизност и внатрешна термилошка неусогласеност помеѓу одредени одредби од Законот за заштита на укажувачи (предвид анализата на Работната група и препораките на Венецијанска комисија, дадени со мислењето број 829/2015 од 15.03.2016 година);

(3) Недоволни активности за подготовка на засегнатите страни за примена на Законот за заштита на укажувачи.

2. Цели на предлог регулативата

Усогласување на Законот за заштита на укажувачи со меѓународни препораки во областа, надминување на непрецизности и обезбедување внатрешна усогласеност на законските одредби што ги уредуваат каналите за заштитено пријавување и заштитата на укажувачите.

3. Можни решенија (опции)

3.1 Опис на решението „не прави ништо“

Доколку не се обезбедат јасни пишани правила односно не се преземат регулаторни и/или нерегулаторни мерки со цел надминат непрецизности и обезбедување внатрешна усогласеност на законските одредби што ги уредуваат каналите за заштитено пријавување и заштитата на укажувачите, слабостите во примената на законот се очекува да продолжи.

3.2 Опис на можните решенија (опции) за решавање на проблемот

I. Нерегулаторни мерки: Спроведување обуки и кампања за информирање на јавноста во врска со каналите за заштитено пријавување и подигнување на јавната свест за улогата и заштитата на укажувачите.

II. Регулаторна мерка: Измени и дополнувања на Законот за заштита на укажувачи („Службен весник на Република Македонија“ број 196/2015), со кои ќе се имплементираат препораките на Венецијанска комисија, дадени со мислењето број 829/2015 од 15.03.2016 година;

III. Регулаторна мерка и нерегулаторни мерки: Измени и дополнувања на Законот за законот за заштита на укажувачи („Службен весник на Република Македонија“ број 196/2015), со кои ќе се имплементираат препораките на Венецијанска комисија, дадени со мислењето број 829/2015 од 15.03.2016 година; и спроведување обуки и кампања за информирање на јавноста во врска со каналите за заштитено пријавување и подигнување на јавната свест за улогата и заштитата на укажувачите.

4. Проценка на влијанијата на регулативата

Можни позитивни и негативни влијанија од секоја од опциите:

4.1 Економски влијанија

Мерка	Позитивно влијание	Негативно влијание
I. Нерегулаторни мерки	Посредно ограничено позитивно влијание, преку јакнење на јавната свест за потребата од воспоставување на канали за заштитено пријавување, улогата на укажувачите и нивната заштитата, како и преку зајакнување на капацитетите за примена на регулативата која уредува елементи на интегритет во јавниот и приватниот сектор, со цел заштита на јавниот интерес (кој вклучува и заштита на сопственоста и на слободата на пазарот и претприемништвото, владеење на правото и спречување на криминалот и корупцијата), што може до одреден степен да предизвика подобрување на состојбите и перцепциите кои се бележат и рангираат од страна на меѓународните фактори коишто влијаат во создавање на перцепциите за Република Македонија од аспект на почитувањето на меѓународните стандарди, атрактивност за вложување во економијата и прогрес во евро-атланските интеграции како одреден напредок во областа.	Нема
II. Регулаторна мерка	Унапредувањето на регулативата која уредува елементи на интегритет во јавниот и приватниот сектор, со цел заштита на јавниот интерес (кој вклучува и заштита на сопственоста и на слободата на пазарот и претприемништвото, владеење на правото и спречување на криминалот и корупцијата), со нејзино усогласенување со меѓународните стандарди, заради унапредување на нејзината примена, ќе предизвика подобрување на интегритетот на правните лица во јавниот и приватниот сектор и ќе влијае на состојбите и перцепциите кои се бележат и рангираат од страна на меѓународните фактори коишто влијаат во создавање на перцепциите за Република Македонија од аспект на почитувањето на меѓународните стандарди, атрактивност за вложување во економијата и прогрес во евро-атланските интеграции, како одреден напредок во областа. (Посредно ограничено позитивно влијание)	Нема
III. Регулаторна мерка и нерегулаторни мерки	Унапредувањето на регулативата која уредува елементи на интегритет во јавниот и приватниот сектор со нејзино усогласенување со меѓународните стандарди, заради унапредување на нејзината примена, и Зајакнувањето на капацитетите за примена на регулатива која уредува елементи на интегритет во јавниот и приватниот сектор и јакнење на јавната свест за потребата од воспоставување на канали за заштитено пријавување, улогата на укажувачите и нивната заштитата, ќе придонесе за подобрување на интегритетот на правните лица во јавниот и приватниот сектор, со цел заштита на јавниот интерес (кој вклучува и заштита на сопственоста и на слободата на пазарот и претприемништвото, владеење на правото и спречување на криминалот и корупцијата), и ќе влијае на состојбите и перцепциите кои се бележат и рангираат од страна на меѓународните фактори коишто влијаат во создавање на перцепциите за Република Македонија од аспект на почитувањето на меѓународните стандарди, атрактивност за вложување во економијата и прогрес во евро-атланските интеграции, како одреден напредок во областа.	Нема

4.2 Фискални влијанија

Мерка	Позитивно влијание	Негативно влијание
I. Нерегулаторни мерки	Посредно ограничено позитивно влијание, преку јакнење на јавната свест за потребата од воспоставување на канали за заштитено пријавување, улогата на укажувачите и нивната заштитата, како и преку зајакнување на капацитетите за примена на регулативата која уредува елементи на	Има фискални импликации

	интегритет во јавниот и приватниот сектор, со цел заштита на јавниот интерес, што може до одреден степен да предизвика подобрување на состојбите со познавањето на можноста за заштитено пријавување преку воспоставени канали, што позитивно ќе влијае на интегритетот и заштитата на буџетските средства (можноста за пријава на злоупотреба, измама и друга неправилност и намалување на ризикот за спорови со фискални импликации).	
II. Регулаторна мерка	Унапредувањето на регулативата која уредува елементи на интегритет во јавниот и приватниот сектор, со цел заштита на јавниот интерес (кој вклучува и заштита на сопственоста и на слободата на пазарот и претприемништвото, владеење на правото и спречување на криминалот и корупцијата), со нејзино усогласенување со меѓународните стандарди, заради унапредување на нејзината примена, ќе предизвика подобрување на интегритетот на правните лица во јавниот и приватниот сектор и заштитата на буџетските средства (можноста за пријава на злоупотреба, измама и друга неправилност и намалување на ризикот за спорови со фискални импликации). (Посредно ограничено позитивно влијание)	Нема
III. Регулаторна мерка и нерегулаторни мерки	Унапредувањето на регулативата која уредува елементи на интегритет во јавниот и приватниот сектор со нејзино усогласенување со меѓународните стандарди, заради унапредување на нејзината примена, и Зајакнувањето на капацитетите за примена на регулатива која уредува елементи на интегритет во јавниот и приватниот сектор и јакнење на јавната свест за потребата од воспоставување на канали за заштитено пријавување, улогата на укажувачите и нивната заштитата, ќе придонесе за подобрување на интегритетот на правните лица во јавниот и приватниот сектор и заштитата на буџетските средства (можноста за пријава на злоупотреба, измама и друга неправилност и заштита во случај на спорови со фискални импликации).	Има фискални импликации

4.3 Социјални влијанија

Мерка	Позитивно влијание	Негативно влијание
I. Нерегулаторни мерки	Посредно ограничено позитивно влијание, преку јакнење на јавната свест за потребата од воспоставување на канали за заштитено пријавување, улогата на укажувачите и нивната заштитата, како и преку зајакнување на капацитетите за примена на регулативата која уредува елементи на интегритет во јавниот и приватниот сектор, со цел заштита на јавниот интерес (кој вклучува и заштита на основните слободи и права на човекот и граѓанинот признати со меѓународното право и утврдени со Уставот на Република Македонија, спречување на ризиците за здравјето, владеење на правото и спречување на криминалот и корупцијата), што може до одреден степен да предизвика подобрување на состојбите во работната и социјалната сфера поради познавањето на можноста за заштитено пријавување преку воспоставени канали, што позитивно ќе влијае на интегритетот и заштитата на јавниот интерес, како и на средствата со кои располагаат правните лица во јавниот и приватниот сектор (можноста за пријава на злоупотреба, измама или друга неправилност).	Нема
II. Регулаторна мерка	Унапредувањето на регулативата која уредува елементи на интегритет во јавниот и приватниот сектор, со цел заштита на јавниот интерес (кој вклучува и заштита на основните слободи и права на човекот и граѓанинот признати со меѓународното право и утврдени со Уставот на Република	Нема

	Македонија, спречување на ризиците за здравјето, владеење на правото и спречување на криминалот и корупцијата), до одреден степен ќе предизвика подобрување на состојбите во работната и социјалната сфера. (Посредно ограничено позитивно влијание)	
III. Регулаторна мерка и нерегулаторни мерки	Унапредувањето на регулативата која уредува елементи на интегритет во јавниот и приватниот сектор со нејзино усогласување со меѓународните стандарди, заради унапредување на нејзината примена, и Зајакнувањето на капацитетите за примена на регулатива која уредува елементи на интегритет во јавниот и приватниот сектор и јакнење на јавната свест за потребата од воспоставување на канали за заштитено пријавување, улогата на укажувачите и нивната заштитата, ќе придонесе за подобрување на состојбите во работната и социјалната сфера поради познавањето на можноста за заштитено пријавување преку воспоставени канали, што позитивно ќе влијае на интегритетот и заштитата на јавниот интерес (кој вклучува и заштита на основните слободи и права на човекот и граѓанинот признати со меѓународното право и утврдени со Уставот на Република Македонија, спречување на ризиците за здравјето, владеење на правото и спречување на криминалот и корупцијата), како и на средствата со кои располагаат правните лица во јавниот и приватниот сектор (можноста за пријава на злоупотреба, измама или друга неправилност и заштита во случај на спорови).	Нема

4.4 Влијанија врз животната средина

Мерка	Позитивно влијание	Негативно влијание
I. Нерегулаторни мерки	Посредно ограничено позитивно влијание, преку јакнење на јавната свест за потребата од воспоставување на канали за заштитено пријавување, улогата на укажувачите и нивната заштитата, како и преку зајакнување на капацитетите за примена на регулативата која уредува елементи на интегритет во јавниот и приватниот сектор, со цел заштита на јавниот интерес (кој вклучува и заштита на животната средина и спречување на ризиците за здравјето), што може до одреден степен да предизвика подобрување на состојбите во сферата на заштита на животната средина поради познавањето на можноста за заштитено пријавување преку воспоставени канали.	Нема
II. Регулаторна мерка	Унапредувањето на регулативата која уредува елементи на интегритет во јавниот и приватниот сектор, со цел заштита на јавниот интерес (кој вклучува и заштита на животната средина и спречување на ризиците за здравјето), може до одреден степен да предизвика подобрување во сферата на заштитата на животната средина. (Посредно ограничено позитивно влијание)	Нема
III. Регулаторна мерка и нерегулаторни мерки	Унапредувањето на регулативата која уредува елементи на интегритет во јавниот и приватниот сектор со нејзино усогласување со меѓународните стандарди, заради унапредување на нејзината примена, и Зајакнувањето на капацитетите за примена на регулатива која уредува елементи на интегритет во јавниот и приватниот сектор и јакнење на јавната свест за потребата од воспоставување на канали за заштитено пријавување, улогата на укажувачите и нивната заштитата, ќе придонесе за подобрување на состојбите во сферата на заштитата на животната средина поради познавањето на можноста за заштитено пријавување преку воспоставени канали, што позитивно ќе влијае на интегритетот и	Нема

4.5 Административни влијанија и трошоци –

Модел на стандардни трошоци

Метод:

За секоја административна активност пресметани се три трошковни параметри: Цена, време и количина.

Основна формула за пресметка на административниот трошок:

Административен трошок = Цена x Време x Количина (фреквенција x популација)

Согласно основната формула за пресметка на административниот трошок од административниот товар, предвидени се трошоци за:

- ▶ потрошено време за запознавање со потребните информации;
- ▶ обезбедување/собирање/размена на потребните информации;
- ▶ оценка и известување со доставување на писмена;
- ▶ организирано советување/обуки (3 годишно);
- ▶ кампања/печатени промотивни материјали (еднократно за опција I.);
- ▶ објавување на акт и јавно соопштение;

а) трошоци за спроведување

Опција:	Трошоци за спроведување на регулативата:
I. Нерегулаторни мерки	661.742 денари
II. Регулаторни мерки	2.540.106 денари
III. Регулаторна мерка и нерегулаторни мерки	4.054.760 денари

б) трошоци за почитување на регулативата

Опција:	Трошоци за почитување на регулативата:
I. Нерегулаторни мерки	476.672 денари
II. Регулаторни мерки	3.393.018 денари
III. Регулаторна мерка и нерегулаторни мерки	3.869.690 денари

5. Консултации

5.1 Засегнати страни и начин на вклучување

Засегнати страни: Јавно обвинителство, судови, Народен правобранител на Република Македонија, Државна комисија за спречување на корупцијата, Министерство за внатрешни работи и други органи на државната управа, други органи на државната власт, органи на локалната власт, други државни органи основани со закон, агенции, фондови, јавни установи и јавни претпријатија основани од Република Македонија или општина или градот Скопје и друга организација регистрирана како правно лице во државна сопственост или во кое државата е акционер; и правни лица во приватниот сектор со 10 или повеќе вработени лица.

Начин на вклучување:

- ❖ Учество во работата на Работната група (членови - претставници на Министерство за правда, Министерство за внатрешни работи, Јавното обвинителство за гонење на кривични дела поврзани и кои произлегуваат од содржината на незаконското следење на комуникациите, Основен суд Скопје I, Основно јавно обвинителство Скопје, Секретаријат на Државната комисија за спречување на корупцијата, Правен факултет „Јустинијан I“ - Скопје, Правен факултет при Државен универзитет во Тетово, Транспаренси Интернешнл - Македонија и претставник од приватниот сектор.
- ❖ Јавна расправа
- ❖ Јавен увид со можност за испраќање коментари преку ЕНЕР

5.2 Преглед на добиените и вградените мислења

Не се добиени мислења до датумот на објавување на овој нацрт – извештај.

5.3 Мислењата кои не биле земени предвид и зошто

Не се добиени мислења до датумот на објавување на овој нацрт – извештај.

6. Заклучоци и препорачано решение

6.1 Споредбен преглед на позитивните и негативните влијанија на можните решенија (опции)

Мерка	Позитивно влијание	Негативно влијание
I. Нерегулаторни мерки	Посредно ограничено позитивно економско и социјално влијание и влијание врз животната средина	Има фискални импликации
II. Регулаторни мерки	Посредно ограничено позитивно економско, фискално и социјално влијание и влијание врз животната средина	Нема
III. Регулаторна мерка и нерегулаторни мерки	Позитивно економско, фискално и социјално влијание и влијание врз животната средина	Има фискални импликации

6.2 Ризици во спроведувањето и примената на секое од можните решенија (опции)

Мерка	Има ризик да
I. Нерегулаторни мерки	<ol style="list-style-type: none"> 1. немаат влијание во унапредувањето на регулативата; 2. не ги опфатат сите категории засегнати страни; 3. не бидат прифатени и од јавноста и засегнатите страни или приемчиви за истите; 4. имаат ограничено влијание за врз јавната свест; 5. недостигаат доволно ресурси за нивно спроведување;
II. Регулаторна мерка	<ol style="list-style-type: none"> 1. има ограничено влијание врз јавната свест; 2. не се применува поради непознавање и ниска свест; 3. недостиг на ресурси за спроведување;
III. Регулаторна мерка и нерегулаторни мерки	<ol style="list-style-type: none"> 1. недостигаат доволно ресурси за нивно спроведување;

6.3 Препорачано решение со образложение:

Да се преземат регулаторни мерки, согласно поволната опција:

III. Регулаторна мерка и нерегулаторни мерки:

Измени и дополнувања на Законот за заштита на укажувачи и спроведување обуки и кампања за информирање на јавноста во врска со каналите за заштитено пријавување и подигнување на јавната свест за улогата и заштитата на укажувачите

Образложение:

Предвид сето горенаведено, Опцијата III., споредено со останатите предложени опции за решение, предизвикува позитивно економско и социјално влијание и влијание врз животната средина, и тоа со помал ризик.

7. Спроведување на препорачаното решение

7.1 *Потреба од менување на закони и подзаконска регулатива во областа или други сродни области*

Ќе се прецизира по целосното спроведување на консултативниот процес.

7.2 *Потребни подзаконски акти и рок за нивно донесување:*
Нема.

7.3 *Органи на државната управа, државни органи и други органи надлежни за спроведување:*

- › Сите органи на државната управа и државни органи
- › Со надлежност за надзор над спроведувањето: Државна комисија за спречување на корупцијата

7.4 *Активности за обезбедување на ефикасно спроведување на предлогот на закон:*

- › Надзор над спроведувањето
- › Нерегулаторни мерки

8. Следење и евалуација

8.1 *Начин на следење на спроведувањето*

Согласно Методологијата за оценка на спроведувањето на регулативата, со објаснувачка анализа со квалитативни податоци.

Метод:

Собирање податоци преку кои ќе се верификува процесот на спроведување и ќе се утврдат активностите кои се преземени за спроведување на регулативата и изворите на верификација дека активностите се случиле.

8.2 *Евалуација на ефектите од предлогот на закон и рокови*

Извештај за оценка на спроведување: проценка на спроведувањето на регулативата.

Рок: 3 години од почетокот на примената на регулативата којашто се предлага со оваа Проценка на влијанието на регулативата.

Параметри и индикатори:

Параметар 1: Број на институции каде е овластено лице за прием на пријави од укажувачи и/или воспоставиле внатрешна процедура за прием на пријави од укажувачи

Индикатор 1: Број поголем од 50

Параметар 2: Број на институции кои доставиле полугодишни извештаи за примени пријави од укажувачи

Индикатор 2: Број поголем од 50

Параметар 3: Запознаеност на вработените во јавниот сектор со Законот за заштита на укажувачи

Индикатор 3: Процент поголем од 60% (во спроведена анкета на репрезентативен примерок)

Параметар 4: Спроведени активности за промоција на Законот за заштита на укажувачи

Индикатор 4: Најмалку 1 годишно

Параметар 5: Обучени овластени лица за прием на пријави од укажувачи (во јавниот сектор):

Индикатор 5: % на овластени лица, поголем од 50%

Индикатор за усогласеност на регулативата: Висок степен – потврдено со релевантни домашни и меѓународни извештаи или мислења

Изјава од државниот секретар

Нацрт Извештајот за проценка на влијанието на регулативата е изготвен во согласност со Методологијата за проценка на влијанието на регулативата. Тој дава реална проценка на можните влијанија и очекуваните ефекти, како и трошоците кои се однесуваат на секоја од утврдените можни решенија (опции) за решавање на проблемот.

Датум:

16.10.2017 год.

потпис на државен секретар

ВК барање/забелешка (извадоци од Мислењето на Венецијанска комисија кое во оригинал на англиски јазик е достапно на оваа [локација](#))

1.	Разбирливо е дека зборот „институција“ споменат во оваа одредба (Заб. чл. 2 ст. 3) и чл. 4 ст. 2 не се однесува само на приватни компании, туку, исто така, и на државните и на општинските органи (види чл. 4 стр. 5). Да се отстранат сите нејаснотии, ова треба да биде експлицитно со закон.
2.	Значењето на „разумно сомневање“ во чл. 2 ст. 1 треба да биде различно од значењето на овој термин во чл. 3 ст. 1. Во чл. 2 ст. 1 од Законот е предвидено дека оваа информација може да се открие ако истата создава основано сомневање за некоја активност за осуда. Чл. 3 ст. 1 бара од лицето кое ги открива информациите да има разумна основа да верува дека информациите кои ги открива се точни. Законот треба да ја посочи на оваа разлика.
3.	Чл. 6 е најпроблематична одредба од Законот, треба да се преиначи фундаментално. Се препорачува условите за заштитеното јавно пријавување да ги вклучуваат било која од трите ситуации: (i) претходно неуспешно интерно/екстерно откривање, (ii) непостоење на механизам за интерно/екстерно откривање или негова неефикасност, (iii) ризик од скривање на неправилно работење или бегане од одговорност од страна на престапниците во случај на интерно/екстерно откривање или страв дека материјалите би можеле да се уништат. Списокот на потребите на „јавниот интерес“ што го оправдуваат јавното откривање треба да е колку е можно поблизок до општата дефиниција за „јавен интерес“ содржан во чл. 2 ст. 4 од Законот.
4.	Се препорачува јасно да се разликува меѓу правата на „анонимност“ и „тајност“ во чл. 3.
5.	Венецијанската комисија предлага формулација на општо правило што би им дозволило на судовите да одлучуваат согласно кои услови може да се открие идентитетот на укажувачот.
6.	Чл. 7 ставови 4 и 5 може да се протолкува како дозволување откривање на идентитетот на укажувачот без судска наредба. Овие одредби треба да се преформулираат за да може да го одразат правилното општо правило формулирано во став 1 од овој член.
7.	Законот не определува на каква „заштита“ може да смета укажувачот: дали треба да има правна заштита против дисциплински санкции, кривично гонење или граѓански парници поврзани со откривање, или исто така да вклучува физичка заштита (слична со одредени земји каде функционираат програмите за заштита на сведоците, што вклучуваат цел ранг многу скапи и комплекси мерки)? Ова треба да се разјасни. Исто така, институциите кои треба да дадат заштита треба да добијат определен мандат во нивните соодветни закони и прописи, што опишува како треба да ја спроведуваат заштитата на укажувачите. Законот мора да истакне дали само ги брани (Заб. укажувачите) од дисциплински санкции или исто така од други форми на правни постапки што можат да се преземат против нив врз основа на статути или договори.
8.	Прифаќањето на Законот за заштита на укажувачи треба да е придружено со ревизија на законите (кривични, граѓански и други) што се занимаваат со обврската за тајност.
9.	Согласно чл. 10, „судската заштита“ не се однесува само за акт на одмазда што може да се преземе против укажувачот, туку исто така и на незаконската активност како што е во сржта на откривањето. Ова е многу невообичаено – заради оваа одредба укажувачот некако станува „обвинител“ во врска со ситуацијата што ја истакнал пред надлежните или јавноста, дури и ако тој/таа не е лично

ВК барање/забелешка (извадоци од Мислењето на Венецијанска комисија кое во оригинал на англиски јазик е достапно на оваа [локација](#))

	<p>засегнат од истата ситуација. Нејасно е како постапката опишана во чл. 10 е поврзана со постапките опишани во членовите 4, 5 и 6 од Законот. Било која судска постапка што е започната согласно чл. 10, по дефиниција ќе биде јавна; истовремено укажувачот треба да го реши проблемот преку заштитено интерно откривање (чл. 4) и заштитено екстерно откривање (член 5), што не се јавни постапки. Во тој миг, дали произлегува правото определено во член 10 – пред или откако укажувачот ќе ги исцрпи постапките на интерно и екстерно откривање? Законот за укажувачи треба да е појасен во оваа смисла.</p>
10.	<p>Се препорачува Законот да определи водечка државна агенција за одговорноста да ја разгледа легислативата и да предводи за тренинг и (Заб. јакнење на) јавната свест за легислативата за укажувачите (на пример, може да биде Државната комисија за спречување на корупцијата или Министерството за правда што веќе има одредени функции на општ надзор согласно чл. 15).</p>
11.	<p>Се препорачува специјалните годишни извештаи на Државната комисија за спречување на корупцијата или Министерството за правда, споменати во чл. 15, ставови 2 и 3, да се објават.</p>